

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/29/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124205240
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3124205240.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15C/29/2024

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou, v právnej veci žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, XXX XX D. D., právne zastúpená: JUDr. Jozef Zemko, advokát, so sídlom M. Hricku 1832/30, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: F. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, XXX XX D. D., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva, takto

rozhodol:

15C/29/2024

I. Súd v y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu ako manželov nasledovne:
Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje byť č. X, na X. F., vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXX postaveného na pozemku KNC parc.č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXXX, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a pozemku o veľkosti XXXX/XXXXX, zapísané na LV č. XXXX pre okres D., obec D. D., k.ú. D. D., v hodnote 47.500,- eur.

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje osobné motorové vozidlo zn. G. B., C. výroby XXXX, farba - červená metalíza, EČV: D., v hodnote 7.000,- eur.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie jej podielu sumu 27.250,- eur, a to do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,43%.

odôvodnenie:

15C/29/2024

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.04.2024 sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) po rozvoze manželstva. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 29.12.2021 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 20Pc/12/2021-17 zo dňa 21.12.2021, ktorým sa manželstvo žalobkyne a žalovaného rozviedlo. Do masy BSM patrí byt č. X, vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu so súp. č. XXX, na ulici E. H. I. D. D., postavený na parcele reg. „C“ parc.č. XXXX, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, založený pre k.ú. D. D. a osobné motorové vozidlo továrenskej značky G. B., rok výroby XXXX, červená metalíza, EČV: D. Byt nadobudla žalobkyňa spoločne so žalovaným na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej formou notárskej zápisnice dňa 28.05.2004 a aj vozidlo bolo nadobudnuté zo spoločných prostriedkov počas trvania manželstva. Hodnotu bytu odhadla na cca 60.000,- eur až 65.000,- eur. Hodnotu motorového vozidla odhadovala na 9.000,- eur. Po rozvoze manželstva byt aj motorové vozidlo užíva žalovaný, a preto navrhla, aby boli obe tieto veci prikázané žalovanému s tým, že ju vyplatí na vyrovnanie jej podielu sumou 34.750,- eur.

2. Žalovaný súhlasil s tým, že do BSM patrí byt a osobné motorové vozidlo, ktoré uviedla žalobkyňa. Žalovaný tvrdil, že hodnota bytu je 39.800,-eur na základe znaleckého posudku J. K. L. a hodnotu vozidla odhadoval na 6.000,- eur, keďže je opotrebované. Súhlasil s tým, že byt a auto súd prikáže jemu do vlastníctva s tým, že na vyrovnania podielu zaplatí žalobkyni sumu 23.000,- eur. Následne žalovaný navrhoval, aby bolo vozidlo ohodnotené na sumu 7.000,- eur.

3. V ďalšom konaní sa strany dohodli na tom, že hodnota vyporiadavaného osobného motorového vozidla G. B. je 7.000,- eur, čím sa stala zostatková hodnota tejto veci medzi stranami nesporná a súd z nej ako z nespornej vychádzal.

4. Súd na návrh oboch strán sporu nariadil znalecké dokazovanie za účelom ohodnotenia vyporiadavaného bytu, pričom za znalca ustanovil J. M. A., ktorý vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX, v zmysle ktorého hodnota bytu bola stanovená na sumu 47.500,- eur. Žalovaný takto určenú hodnotu bytu akceptoval a takisto s touto hodnotou aj žalobkyňa súhlasila. Tým sa stala hodnota bytu medzi stranami nesporná a súd z nej ako z nespornej vychádzal.

5. Žalovaný si na prvom pojednávaní dňa 08.10.2024 uplatnil ešte aj vnos, keď tvrdil, že mu matka darovala polovicu domu, kde pôvodne aj mali ísť so žalobkyňou bývať, ale potom z toho zišlo a tak žalovaný v roku 2007 predal túto polovicu domu bratovi. Na kúpu spoločného bytu si so žalobkyňou brali stavebný úver, bol to spoločný úver oboch manželov, ktorý aj počas manželstva celkom vyplatili. Tento stavebný úver si brali vo výške 300.000,- Sk a sumu 200.000,- Sk použili z toho úveru na kúpu bytu a 100.000,- Sk použili na prerobenie bytu. Bolo tam treba prerobiť komplet všetko, byt bol v dezolátnom stave. Žalovaný použil peniaze, ktoré utŕžil z predaja domu bratovi, na to aby sa tento spoločný úver vyplatil. Vyplatili ho predčasne z jeho finančných prostriedkov, a preto žiadal, aby súd zohľadnil v jeho prospech sumu vo výške 20.000,- eur. Žalovaný uviedol, že svoj podiel na dome predal za 500.000,- Sk, vyplácal z dedičstva sestru v sume 100.000,- Sk, a zostalo mu z predaja podielov 400.000,- Sk. K uplatnenej sume 20.000,- eur uviedol, že hoci mu ostalo z predaja 400.000,-Sk, uplatňuje titulom použitia peňazí na splatenie úveru sumu 20.000,- eur, pretože ako stúpila hodnota bytu, tak stúpila aj hodnota týchto peňazí a nikdy by byt takú hodnotu, akú má teraz, nemal. Z tých 400.000,- Sk, ktoré mu ostali, splatili úver, prerobil sa byt a ešte aj chodili aj na dovolenky a za niečo sa žilo. V podaní doručenom súdu dňa 12.03.2025 uviedol, že ako vnos žiada zohľadniť sumu 8.000,-eur, z ktorej vyplatil stavebný úver a prerobil spoločný byt. Uviedol, že zistil, že spôsob, akým si uplatnil sumu 20.000,- eur, kedy mal za to, že keď vzrástla hodnota bytu, tak vzrástla aj hodnota jeho peňazí, je nesprávny, preto to prehodnotil a žiada zohľadniť už len 8.000,- eur. Žalovaný následne potvrdil, že úver, ktorý bol splatený jeho peniazmi, bol úverom, kde ako dlžníčka bola písaná len žalobkyňa, ale on jej posielal z týchto jeho peňazí z jeho účtu peniaze a z nich sa úver hradil.

6. Žalobkyňa popierala použitie tvrdenej sumy na uvádzaný účel, keď uvádzala, že peniaze z predaja podielu na dome použil žalovaný celé na vyplatenie súrodencov z dedičstva, možno mu niečo ostalo, ale nevedela uviesť, koľko a v akej sume. Tvrdenia žalovaného o použití peňazí žalovaného utŕžených predaja podielu na dome na prospech BSM považovala za nepodložené, pretože žalovaný nepreukázal, ako s touto sumou naložil a poukazovala tiež na to, že ním uplatnená suma 20.000,- eur nezodpovedá sume 400.000,- Sk, ktorá má byť tvrdým vnosom žalovaného. Okrem toho upozornila na to, že ani v predsúdnej komunikácii ani v písomných podaniach adresovaných súdu do prvého pojednávania žalovaný takýto nárok nevzniesol, a preto mala za to, že uplatnenie nároku žalovaným je oneskorené, v rozpore so zásadou sudcovskej koncentrácie konania a nemal by súd naň ani prihliadnuť. Žalobkyňa následne tvrdila, že úver, ktorý mal byť podľa tvrdení žalovaného splatený z peňazí žalovaného, bol úverom, na ktorom bola len ona dlžníčka a bol splácaný z jej účtu. Úver bol vyplatený v roku 2009 a celkovo bolo na úver vyplatených cca 6.800,-eur. 500.000,- Sk, ktoré získal žalovaný z predaja svojich nehnuteľností, obdržal v deň podpisu zmluvy dňa 17.08.2007. V tom čase, keď týmito peniazmi, ktoré mal použiť na splatenie úveru, disponoval, bol úver splatený takmer vo výške 4.000,-eur a do úplného splatenia chýbalo už len cca 2.800,-eur. Tvrdenia žalovaného podľa žalobkyne nesedeli ani matematicky, a preto žiadala nárok žalovaného nezohľadniť.

7. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou

vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, (1) Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. (3) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd. (4) Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

8. Vyporiadaním BSM sa usporiadávajú všetky majetkové vzťahy medzi manželmi k veciam, ktoré boli predmetom zaniknutého BSM. Predmetom vyporiadania BSM je všetok majetok, ktorý existuje ku dňu zániku v BSM a ktorý manželia za trvania manželstva nadobudli spolu, pričom nejde o individuálny majetok jednotlivých manželov. BSM je možné vyporiadať viacerými spôsobmi, a to dohodou manželov, súdnym rozhodnutím vydaným na návrh jedného z manželov a nevyvrátiteľnou právnou domnienkou v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Ak nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou, rozhodne o vyporiadaní BSM súd na návrh niektorého z nich. Pre vysporiadanie BSM zakotvuje Občiansky zákonník zásadu rovnosti podielov, zásadu refundácie nákladov na spoločný alebo oddelený majetok, zásadu ochrany záujmu maloletých detí a zásadu pričinenia na zveľadení majetku.

9. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa 27.08.1994, pričom rozvedené bolo rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 20Pc/12/2021-17 zo dňa 21.12.2021, právoplatným dňa 29.12.2021. Zánikom manželstva zaniklo aj BSM strán sporu. K jeho vyporiadaniu dohodou nedošlo, pričom žaloba s návrhom na jeho vyporiadanie bola súdu doručená dňa 19.04.2024, teda pred uplynutím lehoty 3 rokov od zániku BSM, a teda súd musí žalobu meritórne prejednať. Súd konštatuje, že súd nevzhliadol taký dôvod, ktorý by odôvodňoval odchýlenie sa od pravidla obsiahnutého v § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Ani strany sporu sa nedožadovali disparity podielov, vôbec neargumentovali v jej prospech, neuvádzali svoju predstavu, ako by prípadná disparita mala vyzeráť (v konkrétnom percentuálnom či zlomkovom vyjadrení resp. inak). Súd má za to, že disparitu podielov v danom prípade nie je možné zvoliť, nakoľko neboli preukázané tak závažné dôvody počas trvania manželstva, pre ktoré by mal súd pristúpiť k uvedenej „sankcii“ v neprospech niektorého z bývalých manželov. Súd preto ustálil, že podiely žalobkyne a žalovaného sú u každého o veľkosti 1, keď ani jeden z nich sa vyššieho ako polovičného podielu na mase BSM vo svoj prospech ani nedožadoval. Čo sa týka jednotlivých vecí patriacich do masy BSM, súd sa s nimi vysporiadal nasledovne:

10. Medzi stranami nebolo sporné, že do BSM patrí byt č. X, vo vchode č. X N. X. F. bytového domu so súp. č. XXX, na ulici E. H. I. D. D., postaveného na parcele reg. „C“ parc.č. XXXX, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX v k.ú. D. D., ktorý manželia nadobudli za trvania manželstva, a to kúpnu zmluvou spísanou vo forme notárskej zápisnice N XXX/XX, N. notárkou B. O. M. zo dňa 28.05.2004 (V XXXX/XXXX). I keď spočiatku bola hodnota bytu medzi stranami sporná, po vypracovaní znaleckého posudku č. XX/XXXX súdom ustanoveným znalcom J. M. A., ktorý ohodnotil byt vrátane podielu priestoru na

spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a pozemku, na sumu 47.500,- eur, sa jeho hodnota stala nesporná, pretože obe strany s takto určenou hodnotou bytu súhlasili, znalecký posudok akceptovali bez pripomienok. Súd preto pri vyporiadaní BSM vychádzal z takto určenej hodnoty bytu ako z nespornej (§ 186 ods. 2 vety prvej Civilného sporového poriadku – CSP), a teda bolo ustálené, že hodnota bytu je 47.500,- eur.

11. Súd prikázal predmetný byt do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý (čo nebolo sporné), od rozvodu byt obýva, užíva ho, pričom sám aj prejavil záujem v byte naďalej ostať. Uviedol, že on nemá kde inde bývať, a teda súd pri rozhodovaní sa o tom, komu byt prikáže, zohľadnil aj to, že žalovaný je na bývanie v byte odkázaný a nemá inak vyriešenú svoju bytovú otázku. Žalobkyňa uviedla, že býva v prenajatom byte v P., kde pracuje, a teda z toho je zrejmé, že bytovú otázku aktuálne má vyriešenú a navyše, keďže býva a pracuje v P., nie je predpoklad, že by mohla byť v D. D. na rozdiel od žalovaného plnohodnotne a stále užívať. Väčší ošoh z bytu bude mať teda žalovaný. Žalobkyňa sama navyše navrhovala byt prikázať žalovanému, a teda o jeho prikázanie, na rozdiel od žalovaného ani záujem nemala. Z týchto dôvodov súd prikázal byt do výlučného vlastníctva žalovaného.

12. Medzi stranami ďalej nebolo sporné, že do BSM patrí osobné motorové vozidlo továrenskej značky G. B., rok výroby XXXX, červená metalíza, EČV : D., keď nebolo sporné tvrdenie žalobkyne uvedené v žalobe, že auto bolo kúpené za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov oboch manželov. Žalovaný tiež zhodne auto do masy BSM poňal. I keď spočiatku bola hodnota tohto vozidla medzi stranami sporná, následne sa strany zhodli na tom, že hodnota vozidla je 7.000,- eur, s touto hodnotou ho žiadali vyporiadať, čím sa jeho hodnota stala nespornou. Súd preto pri vyporiadaní BSM vychádzal z takto určenej hodnoty vozidla ako z nespornej (§ 186 ods. 2 vety prvej Civilného sporového poriadku – CSP), a teda bolo ustálené, že hodnota vozidla je 7.000,- eur.

13. Súd prikázal predmetné vozidlo do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý (čo nebolo sporné) ho od rozvodu užíva. Takýto spôsob vyporiadania je aj v súlade so zásadou, že hnutelná vec má byť spravidla prikázaná tomu, kto ju užíva a tým aj opotrebuje, a teda tomu, u koho dochádza k amortizácii danej veci, čo je v tomto prípade žalovaný. Žalobkyňa sama navyše navrhovala auto prikázať žalovanému, a teda o jeho prikázanie, na rozdiel od žalovaného ani záujem nemala. Z týchto dôvodov súd prikázal osobné motorové vozidlo do výlučného vlastníctva žalovaného.

14. K výpočtu vyporiadacieho podielu súd dospel nasledovne: Vyporiadavaná hodnota BSM je hodnota bytu 47.500,- eur a hodnota auta 7.000,- eur. Uvedené predstavuje čistú hodnotu BSM v sume 54.500,- eur. Na každého z bývalých manželov pripadá 1, teda každému by malo pripadnúť po 27.250 eur. Žalovaný nadobudol byt aj auto, teda aktíva v sume 54.500,- eur, teda dostal viac o 27.250 eur, než by na neho mal pripadať podiel 1. Žalobkyňa nenadobudla z masy BSM nič, teda dostala o 27.250,- eur menej, než na ňu pripadá podiel 1. To znamená, že túto sumu musí žalobkyňa dostať v rámci vyrovnania svojho podielu tak, aby každý z manželov mal polovičný podiel. Súd preto zaviazal žalovaného na úhradu podielu žalobkyne v sume 27.250,- eur samostatným výrokom rozsudku.

15. Žalovaný uvádzal, že disponuje finančnými prostriedkami na výplatu, keď dostal peniaze po odchode zo spol. H., kde bol zamestnaný a zvyšok si bude musieť ešte zabezpečiť inak. Uviedol, že na výplatu má pripravenú sumu 20.000,- eur a sumu nad 20.000,- eur si zabezpečí za 2 až 3 mesiace. Žalovaný teda deklaroval svoju bonitu dostatočnú na to, aby mohol žalobkyňu vyplatiť, pričom tvrdenia o jeho schopnosti vyplatiť žalobkyňu žalobkyňa ani nespochybovala. Súd preto ustálil, že je vo finančných možnostiach žalobkyňu vyplatiť sumou uvedenou vo výroku rozsudku. Súd určil lehotu na plnenie v trvaní 90 dní od právoplatnosti rozsudku, čo korešponduje s tvrdením žalovaného, že celú sumu na výplatu si je schopný zabezpečiť za cca 3 mesiace. Súd zohľadnil výšku sumy, ktorú má žalovaný zaplatiť a má za to, že lehota v trvaní 90 dní od právoplatnosti rozsudku na výplatu je primeraná a počas nej má žalovaný reálnu možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky (napr. vybavením pôžičky, úveru a pod). Sama žalobkyňa bola pritom ochotná akceptovať lehotu 60 dní od právoplatnosti rozsudku (v zmysle petitu uvedeného v žalobe), pričom suma 90 dní je podľa názoru súdu adekvátna výške priznanej výplaty. Táto 90 dňová lehota žalobkyňu nenúti, aby na výplatu finančných prostriedkov čakala neprimerane dlhý čas. Žalobkyňa nemá v starostlivosti maloleté deti, na ktoré by prípadne súd musel prihliadnuť, a preto ani nehrozí, že by prípadnou dlhšou lehotou na plnenie bolo ohrozené vyživovanie maloletých detí, na ktorých záujem a potreby súd pri vyporiadaní BSM musí prihliadnuť, takže ani v tomto ohľade nie je možné konštatovať neprimeranosť alebo prílišnú tvrdosť určenia dlhšej lehoty na plnenie.

16. Súd posúdil ako nedôvodný návrh žalovaného na zohľadnenie sumy 8.000,- eur ako vnosu použitého z výlučných finančných prostriedkov žalovaného na spoločný majetok. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že darovacou zmluvou zo dňa 04.09.2002 spísanou vo forme notárskej zápisnice N XXX/XX, N. XXX/XX notárkou B. O. M. boli žalovanému darované spoluvlastnícke podiely o veľkosti X/XX na nehnuteľnostiach v k.ú. D. D. (dom súp.č. XXX a pozemky parc.č. XXXX, XXXX, XXXX/X). Zo zmluvy vyplýva, že žalovaný titulom dedenia po G. B. (osvedčenie o dedičstve D XXXX/XX, Dnot XXX/XX) na týchto nehnuteľnostiach vlastnil v tom čase už podiel X/XX (spolu po darovaní teda vlastnil podiel X/XX). Kúpnu zmluvou (V XXXX/XX) zo dňa 17.08.2007 žalovaný ako predávajúci predal podiel na nehnuteľnostiach v k.ú. D. D. (dom súp.č. XXX O. F. F.Q. XXXX, XXXX, XXXX/X) I. veľkosti X/XX tam uvedeným kupujúcim G. B. s manželkou R. B., a to za kúpnu cenu 500.000,- Sk. Súd mal tak preukázané, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti X/XX N. uvedených nehnuteľnostiach nadobudol žalovaný za trvania manželstva dedením (X/XX) a darom (X/XX), ktoré podiely na nehnuteľnostiach tak v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka nepatrili do BSM strán sporu, keďže veci získané dedením alebo darom za trvania manželstva niektorým z manželom nepatria do BSM. Podiel na nehnuteľnostiach tak patril výlučne len žalovanému. Následne bolo preukázané, že tento podiel X/XX na uvedených nehnuteľnostiach žalovaný v roku 2007, teda za trvania manželstva, predal za kúpnu cenu 500.000,- Sk. Takto utŕžené peniaze za predaj veci vo výlučnom vlastníctve žalovaného, boli peniazmi vo výlučnom vlastníctve žalovaného, keďže ide len o peňažný ekvivalent získaný za vec (podiel) vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Vec (peniaze) získaná výmenou za vec (podiel), ktorá patrila jednému z manželov výlučne, je totiž vo výlučnom vlastníctve tohto manžela. Ide o transformáciu majetku a nový majetok tak nahradí ten pôvodný, ktorý bol vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov. Potiaľto možno mať tvrdenia žalovaného za preukázané. Následne žalovaný uvádzal, že zo sumy 500.000,- eur minul 100.000,- eur (výplata sestry) a ostalo mu 400.000,- Sk, ktoré mal použiť na spoločný majetok. Suma 400.000,- Sk predstavuje po prepočte 13.277,57 eur, najskôr si žalovaný uplatňoval sumu 20.000,- eur, čo však matematicky nepredstavuje sumu 400.000,- Sk, ale ju prevyšuje, následne uviedol, že si uplatňuje len sumu 8.000,- eur, a preto súd posudzoval použitie tejto už len takto zníženej sumy 8.000,- eur ako vnosu. Žalovaný tvrdil, že za sumu 400.000,-Sk (tj. 13.277,57 eur) vyplatil počas trvania spoločný úver, časť použil na rekonštrukciu spoločného bytu a tiež z týchto peňazí chodili na dovolenky, za niečo sa žilo. Tieto tvrdenia žalobkyňa poprela, a preto boli sporné, a teda bolo na žalovanom, aby preukázal, že sumu 8.000,- eur použil na spoločný majetok, teda v prospech BSM. Ak sa tvrdilo, že časť zo sumy 8.000,- eur išla na zaplatenie úveru, v prvom rade súd konštatuje, že žalovaný nekvantifikoval, aká časť bola na splatenie úveru použitá, keď uvádzal, že sumu, ktorá mu ostala z predaja podielov po výplate sestry, použil na splatenie úveru, rekonštrukciu bytu a na zaplatenie dovoleniek, nevedno však koľko na čo z týchto troch kategórií výdavkov sa minulo. Jeho tvrdenia v tomto smere boli len všeobecné a ak chcel byť žalovaný úspešný s vnosom týmto titulom, bol povinný preukázať, že peniaze v určitej konkrétnej výške na tento účel vynaložil. Ak žalovaný tvrdil, že časť peňazí (bližšie neurčená) bola použitá na splatenie spoločného stavebného úveru počas trvania manželstva, súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania ale aj zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že stavebný úver, ktorý mal byť takto splatený, nebol úverom spoločným oboch manželov. Žalobkyňa tvrdila, že šlo o úver, kde dlžníčkou bola len ona, čo napokon potvrdil žalovaný na poslednom pojednávaní, keď uviedol, že šlo o úver, kde vystupovala ako dlžníčka len žalobkyňa. Aj z potvrdenia Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. zo dňa 28.11.2024 vyplýva, že úver bol poskytnutý žalobkyni ako dlžníčke na základe zmluvy o stavebnom sporení 0377597 6 01. Uzatvorením zmluvy o úvere len žalobkyňou ako dlžníčkou nevznikol spoločný záväzok oboch manželov, ale iba záväzok žalobkyne. Súd toto konštatuje s prihliadnutím na judikatúru, ktorá dovodila, že za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí sa nepovažuje zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21.12.1973 sp.zn. 3Cz/57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, alebo napr. i rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2011 sp.zn. 4Cdo/234/2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.09.2009 sp.zn. 4Cdo/132/2008), a preto uzavretím zmluvy o pôžičke len jedným z manželov nevznikol spoločný záväzok manželov, pretože nešlo o vybavovanie záležitosti týkajúcej sa spoločných vecí a z tohto dôvodu k takémuto právnomu úkonu ani nikdy nie je potrebný súhlas druhého manžela. Zo zmluvy o pôžičke je tak zaviazaný vždy len ten, kto zmluvu uzavrel, teda žalobkyňa, ide o jej individuálny záväzok, keďže len ona sa k plneniu z nej zaviazala. Uvedená staršia judikatúra je aj v súlade s aktuálnou judikatúrou, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 27.06.2019 sp.zn. 4Cdo/28/2019, podľa ktorého ak si jeden z manželov požičiava od inej osoby peniaze a v zmluve o pôžičke vystupuje ako dlžník, je zo zmluvy o pôžičke zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotný záväzok jedného z manželov sa tak netransformuje na spoločný

záväzok obidvoch manželov. Na takýto dlh preto nemožno prihliadať ako na spoločný dlh. K rovnakému záveru dospel v konaní o vyporiadanie BSM aj Najvyšší súd ČR sp.zn. 22Cdo/270/2005 z 27.02.2006, kde bolo konštatované, že dlh predstavujúci nedoplatok kúpnej ceny za automobil uzavretej len jedným z manželov, nie je spoločným dlhom, ale je len dlhom toho účastníka, ktorý bol účastníkom zmluvy. Nejde teda o spoločný dlh bývalých manželov. V danom prípade tak dlh voči PSS, a.s. nebol spoločným dlhom oboch manželov, ale bol výlučným dlhom žalobkyne. Ak by sa aj akékoľvek finančné prostriedky patriace výlučne žalovanému za trvania manželstva na splatenie splátok tohto úveru použili, nejde o vynaloženie prostriedkov v jeho výlučnom vlastníctve na majetok patriaci do BSM. Na takýto presun majetkových hodnôt preto ani pri vyporiadaní BSM nemožno prihliadnuť, keďže nejde o vynaloženie výlučných prostriedkov žalovaného na majetok v BSM, ale o vynaloženie výlučných prostriedkov žalovaného na výlučný dlh žalobkyne. Nad rámec toho súd uvádza, že ak by aj súd teoreticky uvažoval nad tým, že by sa uvedené zohľadniť dalo (s čím sa ale súd nestotožňuje), žalovaný nepreukázal, či a koľko takto na úver v PSS, a.s. prostriedkov vynaložil. Žalovaný nepreukázal, že by akákoľvek časť z peňazí utŕžených za predaj podielov jemu patriacich bola použitá na splatenie úveru, neuviedol, kedy, koľko na splátky uhradil. Suma 8.000,- eur totiž nepredstavovala len sumu vynaloženú na splátky úveru, ale tvrdená suma mala byť použitá i na iný účel (prerábanie bytu, resp. uvádzali sa aj dovolenky), a preto bolo potrebné presne preukázať, koľko titulom uhradenia úveru bolo vynaložených. Žalobkyňa pritom popierala, že by peniaze žalovaného boli na tento účel použité, keď tvrdila, že úver splácala sama a pritom poukazovala na matematické nezrovnalosti v tom smere, že ak sa mal predaj podielov žalovaného realizovať v roku 2007, v tom čase do celkového splatenia úveru (ku ktorému došlo v roku 2009) chýbalo len cca 2.800,- eur (ktoré tvrdenie výslovne ani nebolo spochybnené), a teda žalovaný ani nepreukázal, že by sumu 8.000,- eur celú použil na splatenie úveru. Z potvrdenia predloženého žalobkyňou vyplýva, že úver sa splácal od marca 2004 do júna 2009 a za túto dobu bolo zaplatených celkovo 6.806,58 eur, teda celkom zjavne nemohlo byť celých 8.000,- eur na splatenie úveru ani použitých. Ak žalovaný peniaze z predaja podielov utŕžil v auguste 2007, nebolo preukázané, či a aká suma z 6.806,58 eur mala byť zaplatená z výlučných prostriedkov žalovaného, keď sa úver splácal už viac než 3 roky predtým, než žalovaný peniaze z predaja podielov získal, a teda nepochybne časť úveru musela byť splatená z iných prostriedkov ako z prostriedkov žalovaného, ktoré nadobudol až v roku 2007. Ak bolo na úver zaplatených celkovo len 6.806,58 eur, nepochybne nebolo možné na jeho splatenie použiť celú sumu 8.000,- eur, ale súčasne žalovaný nepreukázal, že by na jeho splatenie akákoľvek aj len nižšia suma bola použitá. Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné vnos žalovaným uplatnený týmto titulom zohľadniť.

17. Okrem toho žalovaný tvrdil, že suma 8.000,- eur nepredstavuje len peniaze na splatenie úveru, ale aj peniaze vynaložené na rekonštrukciu spoločného bytu. Aj toto tvrdenie bolo sporné, a preto žalovaný bol povinný preukázať, že konkrétnu sumu svojich výlučných peňazí na tvrdený účel skutočne použil. Ak sa tvrdilo, že suma 8.000,- eur bola použitá na splatenie úveru aj na prerobenie bytu, potom nepochybne nebolo možné celých 8.000,- eur považovať za peniaze použité výlučne len rekonštrukciu bytu, keď suma 8.000,- eur mala byť suma úhrnná použitá na viacero účelov, nevedno však koľko z nej na ktorý účel. Aká konkrétna suma z tvrdených 8.000,- eur však mala byť použitá na prerobenie bytu, žalovaný netvrdil ani nepreukázal, keď uviedol len to, že sa prerobil byt v dezolátnom stave a aj kúpeľňa. Nebolo konkrétne tvrdené ani preukázané, kedy a aká suma na čo konkrétne (teda na aké práce, materiály) mala byť z výlučných prostriedkov žalovaného použitá, nebolo preukázané skutočné vynaloženie výlučných prostriedkov žalovaného, ani ich výška. Žalovaný žiadnymi dôkazmi (teda napr. výpismi z účtu, faktúrami a podobne) nepreukázal, že skutočne jeho výlučné prostriedky boli použité na prerobenie spoločného bytu a v akej výške boli použité. V prípade uplatnenia vnosu totiž nie je postačujúce preukázať len to, že žalovaný nejakými finančnými prostriedkami, ktoré boli len jeho výlučným vlastníctvom, počas trvania manželstva disponoval, ale pre úspech v spore je potrebné preukázať aj to, že tieto prostriedky boli skutočne v konkrétnej výške na spoločnú vec patriacu do BSM použité. Práve toto sa však žalovanému preukázať nepodarilo, keď žalovaný sa obmedzil na preukázanie toho, že peniaze z predaja utŕžil, nie však už na to, že s nimi naložil spôsobom, ako tvrdí.

18. Ak žalovaný uvádzal, že zo sumy utŕženej z predaja podielov sa časť (nevedno aká) použila aj na zaplatenie dovoleniek, resp. že sa z tých peňazí žilo, súd uvádzal, že už aj z týchto tvrdení vyplýva, že nie celá utŕžená suma z predaja podielov bola použitá na splatenie úveru a prerobenie bytu, ak časť išla aj na bežnú spotrebu. Peniaze, hoci aj výlučné peniaze jedného z manželov, ktoré boli minuté na bežnú spotrebu počas manželstva (dovolenky, živobytie) nie je možné zohľadniť v spore o vyporiadanie BSM ako vnos. Náhrada za prostriedky vnesené do BSM prichádza do úvahy len v tých prípadoch, kedy boli použité súčasne so spoločnými prostriedkami manželov na zaobstaranie určitej veci, a to za predpokladu, že takáto vec ku dňu zániku BSM existuje, resp. nebola spotrebovaná, či nestratila hodnotu

(napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/3421/2006 z 30.10.2007). Vnos na zaplatenie spoločnej dovolenky oboch manželov, resp. bežnej spotreby však tieto kritériá nespĺňa, a preto by ani nebolo možné takto vynaložené peniaze (navyše nešpecifikovanej výške) zohľadniť. Vychádzajúc zo všetkého vyššie uvedeného súd konštatuje, že žalovaný nepreukázal vynaloženie svojich výlučných peňažných prostriedkov na majetok patriaci do BSM, a preto súd ním uplatnený vnos pri vyporiadaní BSM nezohľadnil.

19. Súd nevypočul ako svedkyňu sestru žalovaného O. B., ktorá sa mala vyjadriť k tomu, že peniaze ním výlučne získané mali byť použité do rodiny, teda ktorá sa mala vyjadriť k účelu použitia uplatneného vnosu žalovaného. Žalovaný totiž tento dôkazný návrh neuplatnil včas. Súd poukazuje na to, že žalovaný si uplatnil vnos až na prvom pojednávaní dňa 08.10.2024, keď v písomných podaniach, ktoré nariadeniu pojednávania predchádzali, tento nárok nevzniesol a prvýkrát tak urobil až na prvom pojednávaní, kedy k nemu pripojil ako dôkazy listiny (zmluvy). Hoci to žalobkyňa navrhovala, na tieto nové skutkové tvrdenia prednesené až na prvom pojednávaní, súd vtedy ešte neuplatnil sudcovskú koncentráciu konania, pretože ich prednesenie v tom čase samo osebe ešte nespôsobilu potrebu odročiť pojednávanie, keďže tu bol aj iný dôvod na odročenie pojednávania, a síce potreba nariadenia znaleckého dokazovania k hodnote bytu, ktoré navrhli obe strany. Žalobkyňa sa k uplatnenému vnosu žalovaného vyjadrila podaním doručeným dňa 24.10.2024, ktoré súd žalovanému na vedomie doručil dňa 25.11.2024. V nadväznosti na takto doručené vyjadrenie žalobkyne žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy a až s odstupom pol roka dňa 27.05.2025 navrhol vypočúť k tomuto nároku svedkyňu. Tento dôkaz však už súd nevykonal, pretože nebol prednesený včas. Žalovanému nič nebránilo tento návrh zrealizovať už 08.10.2024, teda na pojednávaní, kde si vnos uplatnil, resp. aj neskôr, ale tak, aby bolo možné tento dôkaz zrealizovať bez potreby odročovania pojednávania. Namiesto toho ho predniesol až na pojednávaní dňa 27.05.2025 tesne pred záverečnými rečami, kedy už iný dôvod na odročenie pojednávania daný nebol a nič nebránilo súdu dokazovanie ukončiť. Žalovaný nepostupoval obozretné a hospodárne, keď napriek tomu, že súd umožnil mu ešte aj na prvom pojednávaní vznášať nové návrhy a uplatniť si dovtedy neuplatnený vnos, produkoval dôkaz výsluchom svedka až na poslednom pojednávaní, hoci mu nič nebránilo sumarizovať si dôkazy a tieto predniesť súdu na pojednávaní dňa 08.10.2024, resp. aj po ňom tak, aby súd prípadných svedkov mohol vypočúť na pojednávaní dňa 27.05.2025. Žalovaný bez ďalšieho žiadal o výsluch svedka už až v štádiu tesne pred záverečnými rečami, kedy iný dôvod na odročenie pojednávania daný nebol, súd by len pre takto oneskorene vznesený dôkazný návrh musel pojednávanie odročiť, a preto uplatnil sudcovskú koncentráciu konania, o ktorej bol žalovaný poučený v poučení doručenom mu spolu so žalobou dňa 20.05.2024 aj vo výzve na podanie vyjadrenia – dupliky zo dňa 12.06.2024, teda si musel byť vedomý možných následkov prípadného oneskoreného navrhovania dôkazov. Okrem toho súd konštatuje, že ak svedkyňa mala potvrdiť použitie prostriedkov žalovaného na splatenie úveru, vzhľadom na právne posúdenie, kedy súd ustálil, že nejde o spoločné pasívum, ale o individuálny záväzok žalobkyne, ani prípadné svedkom potvrdené použitie prostriedkov žalovaného na úver žalobkyne by neumožnilo zohľadniť tento nárok (nemožno v zmysle § 150 OZ zohľadniť vynaloženie individuálneho majetku žalovaného na individuálny majetok žalobkyne) a v tomto smere by sa javilo jej vypočutie byť nevhodným. Takisto, ak mala svedkyňa potvrdiť použitie prostriedkov žalovaného do rekonštrukcie bytu, v tomto smere súd uvádza, že skôr ako navrhovať dôkazy je potrebné dôsledne tvrdiť a až takto produkované tvrdenia je možné dokazovať. Žalovaný však neprodukoval konkrétne tvrdenia o tom, koľko z celkovej sumy 8.000,- eur malo byť vynaložených na opravu bytu, na aký konkrétny účel a kedy, teda jeho tvrdenia boli len všeobecné. Svedok pritom nie je na to, aby nahradil povinnosť žalovaného tvrdiť. Za takéhoto stavu nedôsledných tvrdení potom tiež súd nepovažoval výsluch svedka za opodstatnený. Prioritne ale súd nevypočul svedkyňu z dôvodu, že návrh na jej výsluch nebol prednesený včas a keby ho súd chcel zrealizovať, vyžiadalo by si to odročenie pojednávania a ďalšie úkony súdu (ktorým sa dalo vyhnúť, ak by žalovaný návrhy prednášal včas), hoci na pojednávaní dňa 27.05.2025 žiaden iný dôvod na odročenie daný nebol a súd mohol rozhodnúť vo veci, ako to aj urobil.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je síce návrhovým konaním, konaním sporovým, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorýkoľvek z bývalých manželov v záujme vyporiadať spoločný majetok a súčasne je konaním, v ktorom súd v otázke vyporiadania nie je viazaný návrhmi strán, bezpodielových spoluvlastníkov, ale postupuje podľa citovanej právnej normy, z ktorej vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranami. Je ťažko si možné predstaviť, že by vo veci súd rozhodol presne tak, ako bolo navrhované v žalobe. Na druhej

strane Ústavný súd SR v náleze sp.zn. III. ÚS 266/2022 z 23.06.2022 vyslovil, že je aj v tomto spore nutné pokúsiť sa pomerovať úspech a neúspech a zväziť, čo strany žiadali v žalobe a vo svojich vo vyjadreniach.

21. Súd konštatuje, že žalobkyňa v žalobe navrhovala vyporiadanie s prikázaním bytu a auta žalovanému a s jej výplatou v sume 34.750,- eur. Žalovaný navrhol vyporiadanie prikázaním bytu a auta sebe s tým, že ponúkal žalobkyni výplatu v sume 23.000,- eur (vyjadrenie k žalobe) a následne od prvého pojednávania nad rámec toho žiadal zohľadniť ešte aj sumu 8.000,- eur vo svoj prospech (o čo menej chcel tak žalobkyni platiť), teda vo výsledku navrhoval, aby ho súd zaviazal na výplatu sumou 15.000,- eur. Výsledkom sporu je prikázanie bytu a auta žalovanému, nezohľadnenie vnosu žalovaného v sume 8.000,- eur a povinnosť žalovaného vyplatiť žalobkyni sumu 27.250,- eur. Po porovnaní toho, čo žalobkyňa na výplatu dostala 27.250 eur, tak žalovanému so svojimi navrhovanými 15.000,- eurami chýbalo k sume ustálenej súdom 44,95% (15.000,- eur je 55,05% zo sumy 27.250 eur). Neúspešný tak bol v rozsahu 44,95%. Žalobkyňa žiadala 34.750,- eur, čiže od sumy 27.250,- eur sa odchyľila o 27,52% (34.750 eur je 127,52% zo sumy jej priznanej 27.250 eur), neúspešná tak bola v rozsahu 27,52%. Žalobkyňa teda so svojou požiadavkou na výplatu bola k sume, ktorú určil súd, bližšie ako žalovaný, a teda bola v spore úspešnejšia ako on. Neúspešnejším v spore bol teda žalovaný, ktorý by mal nahradiť trovy konania úspešnejšej žalobkyni - neúspech žalovaného 44,95%, proti neúspechu žalobkyne 27,52%. Po porovnaní úspešnosti oboch strán je žalobkyňa od žalovaného úspešnejšia o 17,43%. Preto má žalobkyňa nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,43 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

15C/29/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.